

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maaseutuelinkeinolain
28 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi maaseutuelinkeinolain 28 §:ää siten, että vuodesta 1999 alkaen myönnettäville uusille korkotukilainoille maksettavan korkotuen osuus lainan vuotuisesta korosta alennettaisiin viidestä prosenttiyksiköstä neljään prosenttiyksikköön. Lisäksi 28 §:ään ehdotetaan tehtäväksi eräitä teknisluonteisia muutoksia.

Esitys liittyy valtion vuoden 1999 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Maaseutuelinkeinolaki (1295/1990) tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991. Sen nojalla voidaan tukea maatilojen investointeja, maanhankintaa, asuntojen rakentamista, maatiloilla toimivia pienyrityksiä ja maa-seudun kehittämistä. Lisäksi sen nojalla voidaan tukea velkaisia maatiloja sekä suorittaa maanjärjestelytoimenpiteitä. Osa tukikohteista voidaan myöntää vain avustusta. Maatiloille myönnettävä investointituki voi olla joko avustusta tai lainamuotoista tukea. Maanhankintaan ja asuntojen rakentamiseen voidaan myöntää vain lainamuotoista tukea. Laina voi olla maatilatalouden kehittämistarhaston varoista myönnetty valtionlaina tai luottolaitoksen myöntämä laina, jolle maksetaan korkotukea.

Korkotukilainoista ja korkotuesta säädetään maaseutuelinkeinolain 28 §:ssä, jota on muutettu laeilla 805/1993 ja 1304/1994. Pykälän 1 ja 2 momentin mukaan luottolaitok-

set voivat myöntää lainoja, joiden osalta valtio maksaa luottolaitoksille korkotukea (korkotukilainat). Korkotukilaina voidaan myöntää myös ulkomaan valuutan määräisenä. Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä korko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota luottolaitos kulloinkin soveltaa samantapaisiin tarkoituksiin myönnettäviin lainoihin. Kokonaiskorko voi sisältää myös korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvat ylimääräiset kustannukset. Maa- ja metsätalousministeriöllä on kuitenkin oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä selostetusta korosta.

Pykälän 3 momentissa säädetään korkotuen määrästä. Alun perin korkotuen määrä oli puolet lainansaajalta perittävästä korosta. Sopeutettaessa tukilainsäädäntöä Euroopan yhteisön (EY) lainsäädäntöön oli tarpeen luoda järjestelmä, jolla voitiin etukäteen laskea koko laina-ajalta maksettava korkotuki kokonaistuen määrän ja tukitason selvittämiseksi. Koska kiinteäkorkoisia lainoja ei juurikaan enää myönnetty, prosentuaalisen

osuuden laskeminen vaihtuvasta korosta korko laina-ajalta olisi ollut työlästä ja lainansaajan kannalta tuen keston suhteen vaikeasti ennakoitavaa. Siksi sopeutuksessa vuonna 1994 päädyttiin tuen kiinteään prosenttiyksikkömäärään sekä valtionlainoihin että korkotukilainoihin liittyvän tuen osalta. Maaseutuelinkeinolakia muutettaessa maatalouden uusien normaaliehtoisten luottojen keskikorko oli lähes 10 prosenttia. Jotta korkotuen taso ei olisi laskenut, korkotuen määräksi säädettiin viisi prosenttiyksikköä, joka vastasi tuolloin voimassa ollutta korkotuen prosentuaalista osuutta kokonaiskorosta. Voimassa olevan 28 §:n 3 momentin mukaan valtion maksama korkotuki on edelleen viisi prosenttiyksikköä lainasta perittävästä vuotuisesta korosta. Lainansaajan on kuitenkin maksettava lainasta vähintään asetuksella säädettyä korkoa. Maaseutuelinkeinoasetukseen (248/1991) asetuksella 94/1996 lisätyin 45 b §:n mukaan lainansaaja on velvollinen maksamaan valtionlainasta ja korkotukilainasta vähintään kahden prosentin vuotuisia korkoa.

Lain 28 §:n 3 momentissa säädetään lisäksi tuettaviin kustannuksiin myönnettävästä korkotuen enimmäismäärästä, joka voi yhteensä koko laina-aikana nousta enintään asetuksella säädettyyn määrään hankkeen kokonaiskustannuksista. Maaseutuelinkeinoasetuksen 15 a—15 c, 16, 17 a ja 21 §:n mukaan tuen enimmäismäärät vaihtelevat tukikohteittain 15 prosentista 75 prosenttiin.

Edellä mainitun lainkohdan mukaan korkotukea ei makseta ulkomaan valuutan määräisestä luotosta valuuttakurssien muutoksen aiheuttamien lisäkustannusten osalta. Sen sijaan korkotukea maksetaan myös yritysaneerausta tai yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevan hakemuksen vireillä ollessa. Jos yritysaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä on alennettu velan jäljellä olevaan laina-aikaan kohdistuvaa korkoa, korkotuen määrä lasketaan saneeraus- tai maksuohjelman vahvistamisen jälkeenkin velkakirjaehtoien mukaisesti ilman koron alennuksen vaikutusta. Korkotuki maksetaan valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitettua varoista.

Lain 28 §:n 4 momentin mukaan asetuksella säädetään korkotukilainojen ehtojen muuttamista koskevasta menettelystä. Pykälän 5 momentin mukaan korkotuki voidaan asetuksella tarkemmin säädettyinä perusteina osaksi tai kokonaan periä takaisin lainansaa-

jalta.

Valtion talousarviossa päätetään vuotuisen myöntövaltuus, jonka rajoissa lainoja saa myöntää.

1.2. Nykytilan arviointi

Suomen liittyminen Euroopan unioniin merkitsi maataloudelle huomattavaa muutosta, koska tuottajahinnat alenivat merkittävästi ilman että tuotantokustannukset olisivat vastaavalla tavalla alentuneet. Vaikka osa menetyksistä onkin voitu korvata tukijärjestelmällä, tilakohtaisesti tuloissa on merkittäviä eroja verrattaessa liittymistä edeltäneitä ja sen jälkeisiä maatalouden tuloja. Korkotason aleneminen liittymisen jälkeen on myös osaltaan helpottanut sellaisten viljelijöiden taloudellista tilannetta, jotka ovat viimeisten 10 vuoden aikana lainavaroin toteuttaneet suurehkoja investointeja.

Vuosina 1995–1998 korkotukilainalla investoineet tilat ovat lisäksi saaneet suuremman korkotukihyödyn kuin vastaavalla tavalla sitä ennen investoineet tilat. Toisaalta odotettavissa oleva tulokehitys viime vuosina investoineilla tiloilla on ollut heikompi kuin sitä aikaisemmin investoineilla. Sen vuoksi on ollut perusteltua säilyttää viiden prosenttiyksikön korkotukitaso korkotason yleisestä laskusta huolimatta.

Maatalouden rakenteen parantamista on myös tarpeen jatkuvasti edistää. Samalla on huolehdittava siitä, että tuotantoa jatkavien tilojen tuotantoodellytykset säilyvät ja tuotantovälineet pysyvät asianmukaisessa kunnossa. Ne mahdollisuudet, jotka liittymis-sopimus ja asianomaiset EY:n valtioneuvoston päätökset antavat siirtymäaikana tai kuluvaan rahastokautena, on tarpeen hyödyntää maatilatalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi. Investointeja ja muuta rakennekehitystä on sen vuoksi vielä lähivuosina tarkoitus tukea merkittävästi. Toisaalta avustuksina myönnettävää tukea ei voida maatilatalouden kehittämisrahaston tulevaa toimintaa vaarantamatta lisätä eikä edes säilyttää nykyisellä tasolla. Lainamutoisen tuen osuutta investointien tukemisessa joudutaan lisäämään avustusten kustannuksella.

Varojen käytön painopisteen siirtyessä avustuksista valtionlainoihin lyhyellä aikavälillä aikaisempaa harvempi kohde voidaan rahoittaa rahastosta, koska valtionlainan pääoma sitoo avustusta suuremman määrän rahaston varoja, vaikka lainaan liittyvä tuki

jäisikin pienemmäksi. Tämän vuoksi tuettujen investointien määrän säilyttämiseksi nykyisellä tasolla korkotukilainojen määrää on tarpeen lisätä. Valtion nykyinen taloudellinen tilanne ei kuitenkaan salli valtion menojen määrällistä lisäämistä. Siksi uusiin lainoihin liittyvän korkotuen määrää on tarpeen alentaa.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksen tavoitteena on turvata rakennekehityksen jatkuminen ja tuen säilyttäminen sellaiselle tasolla, joka kannustaa viljelijöitä kehittämään maatilaansa. Toisaalta tavoitteena on rajoittaa valtion menojen kasvua ja pitkällä aikavälillä alentaa menoja sitä mukaa kuin korkotukilainakannassa lisääntyy niiden lainojen osuus, joihin on myönnetty nykyistä alempi korkotuki. Tuotantoon ja tuotantomahdollisuuksiin liittyvä tuki mukaan lukien maatilojen kokonaistukitaso ei olennaisesti heikkenisi, vaikka korkotason alenemisen takia korkotukitasoa alennettaisiinkin. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että maaseutuelinkeinolain nojalla myönnettävien korkotukilainojen korkotuki olisi viiden sijasta neljä prosenttiyksikköä niissä lainoissa, joita koskeva tukipäätös tehdään vuonna 1999 tai sen jälkeen.

Normaaliehtoisten maatalouden lainojen keskikorko vuoden 1998 ensimmäisellä vuosineljänneksellä oli 6,7 prosenttia. Kun lainansaajan on joka tapauksessa maksettava vähintään kahden prosentin korkoa, neljän prosenttiyksikön tuki mahdollistaa useimmissa tapauksissa enimmäisprosenttiyksikkömäärän käytön.

Korkotuen alentaminen mahdollistaisi nykyistä suuremman korkotukilainamääränmyöntämisen vuosittain ilman, että valtion menot lisääntyisivät.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että maaseutuelinkeinolain 28 §:n 3 momenttia täsmennettäisiin tuen enimmäismäärän laskemisen osalta, että korkotuki säilyisi ennallaan myös yrityssaneeraukseen ja että yksityishenkilön velkajärjestelyyn rinnastettavassa järjestelyssä, momentin järjestystä muutettaisiin momentin selkeyttämiseksi. Pykälän 4 ja 5 momentti ehdotetaan yhdistettäväksi, jolloin momenttijako vähenisi ja pykälän rakenne paranisi.

Alennettua korkotukea sovellettaisiin niihin lainoihin, joita koskeva tukipäätös on tehty vuonna 1999 tai sen jälkeen.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Vaikutukset valtion talouteen

Maaseutuelinkeinolain mukaisia korkotukilainoja oli vuoden 1997 lopussa yhteensä 2,3 miljardia markkaa. Näistä 1,5 miljardissa markassa korkotuen osuus oli puolet kokonaiskorosta ja 0,8 miljardissa markassa viisi prosenttiyksikköä kokonaiskorosta. Uusien korkotukilainojen myöntövaltuus on vuosina 1991—1997 vaihdellut 400 miljoonasta markasta 945 miljoonaan markkaan.

Maaseutuelinkeinolain mukaisia korkotukilainoja on vuosina 1991—1997 myönnetty ja niille maksettu korkotukea seuraavasti:

Vuosi	Koko lainakanta milj.mk	Uudet lainat milj.mk	Maksettu korkotuki milj.mk	Uusien lainojen osuus korkotuesta milj.mk
1991	490,5	788,2	5,7	5,7
1992	1 069,9	732,2	55,6	18,6
1993	1 631,9	659,7	84,3	16,8
1994	2 009,5	667,3	91,0	15,3
1995	2 004,7	-	100,7	-
1996	2 009,2	400,0	81,5	8,6
1997	2 338,4	926,0	26,2	15,8

Tuen kohteena olevat korot olivat korkeimmillaan vuonna 1992, jolloin maatalouteen myönnettyjen luottojen keskiporko oli noin 12 prosenttia. Korkotasoa on kuitenkin laskenut niin, että maatalouden luottojen keskiporko vuonna 1997 oli 7,4 prosenttia.

Uusien lainojen korkotukimenot ovat yleensä suurimmillaan myöntövuotta seuraavana vuonna. Myöntövuoden korkotukimenot kokonaisuudessaan uusien lainojen osalta vuonna 1997 olivat noin 15,8 miljoonaa markkaa. Vuoden 1996 lainojen osuudeksi vuoden 1997 menoista arvioidaan noin 16,4 miljoonaa markkaa. Vuonna 1999 myönnettävien lainojen osuudeksi vuoden 2000 korkotukimenoista arvioidaan noin 32 miljoonaa markkaa. Yhden prosenttiyksikön alentaminen korkotuessa mahdollistaisi noin 50-100 miljoonan markan korkotukilainavaltuuden lisäyksen ilman, että koko alennuksen vaikutus käytettäisiin myöntövaltuuden lisäämiseen.

Vaikutukset viljelijöiden talouteen

Esitys ei nykyisellä korkotasolla heikentäisi olennaisesti viljelijöiden asemaa. Maatalouden uusien normaaliehtoisten luottojen keskiporko oli 1 päivän heinäkuuta 1997 ja 30 päivän kesäkuuta 1998 välisenä aikana 6,7 prosenttia. Korkotukilainojen keskiporko vastaavana aikana on ollut noin 6,3 prosenttia ja sitä edeltäneenä ajanjaksona noin 6,6 prosenttia.

Korkotuen laskeminen ei nykyisellä korkotasolla lisäisi olennaisesti viljelijöiden korkomenoja, edellyttäen että korkotukilainan korko ei merkittävästi poikkea tavanomaisin ehdoin myönnettävästä pankkilainasta. Vähimmäiskorkosäännös joka tapauksessa rajoittaa mahdollisuutta käyttää korkotukea. Neljän prosenttiyksikön korkotukimäärällä kokonaiskorkoa ei olisi edullista sopia huomattavasti kuutta prosenttia korkeammaksi, sillä viljelijä itse ei hyötyisi siitä.

3.2. Ympäristövaikutukset

Esityksen kiireellisyyden vuoksi valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaista arviota ympäristövaikutuksista ei ole tehty. Koska esityksen kokonaisuudessa ei odoteta vähentävän investointitoimintaa maataloilla, ei esityksen arvioida aiheuttavan juurikaan

muutoksia siihen, miten tuettu investointitoiminta nykyisin vaikuttaa ympäristöön. Ensisijaisiksi vaikutuksiksi arvioidaan maaseudun rakennuskannan säilyminen ja maaseudun asuttuna pysymisen edistäminen sekä sellaisten tuotantoratkaisujen edistäminen, joilla erityisesti on vaikutusta ympäristön tilan säilymiseen tai paranemiseen.

3.3. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Esityksellä ei ole organisatorisia tai henkilöstövaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Hyväksyessään hallituksen esityksen maatalouden kansallista erityistukea koskevaksi lainsäädännöksi (HE 221/1996 vp), johon sisältyi myös ehdotus maaseutuelinkeinolain muuttamisesta, eduskunta sisällytti vastaukseensa lausuman, jossa se edellyttää, että investointitukea myönnettäessä valtioneuvosto varmistaa tukivarojen riittävyyden huolehtimalla tukivarojen mahdollisimman tarkoituksenmukaisesta käytöstä. Lausuman mukaan korkotukilainojen osuutta voidaan lisätä rahoituksessa.

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä.

Esityksestä ovat antaneet lausuntonsa Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK r.y ja Svenska lantbruksproducenternas centralförbund f.r. - SLC, Merita Pankki Oy ja Osuuspankkikeskus. Kumpikin tuottajajärjestö ja Merita Pankki Oy ovat vastustaneet esitystä. Osuuspankkikeskus on korostanut yksiselitteisen soveltamisäännöksen tärkeyttä vireillä olevien hakemusten osalta.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy valtion vuoden 1999 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Eduskunnan käsiteltäväksi on annettu hallituksen esitys maaseutuelinkeinon rahoituslaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 60/1998 vp). Esityksessä ehdotetaan maaseutuelinkeinolaki kumottavaksi. Maaseutuelinkeinon rahoituslaki, jolla maaseu-

tuelinkeinolaki kumottaisiin, ei kuitenkaan voi tulla voimaan ennen kuin Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt ehdotetut tukijärjestelmät. Siinä tapauksessa, että maaseutuelinkeinojen rahoituslakia ei voitaisi saattaa voimaan vuoden 1999 alusta, korkotukilainoitus jatkuisi maaseutuelinkeinolainojalla vielä vuonna 1999, minkä vuoksi korkotuen alentamisesta olisi säädettävä muuttamalla maaseutuelinkeinolakia.

Lisäksi vastaava muutos korkotuen alentamisesta ehdotetaan tehtäväksi maaseutuelinkeinojen rahoituslakia koskevan ehdotuksen 29 §:n 2 momenttiin.

6. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen hyväksymisen ja vahvistamisen jälkeen. Tällöin viljelijät voisivat niissä luottolaitosten kanssa käydyissä neuvotteluissa, jotka koskevat vuonna 1999 myönnettävää tukea ja lainaa, ottaa huomioon korkotuen nykyistä alemman prosenttisyksikkömäärän.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

maaseutuelinkeinolain 28 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/1990) 28 §:n 5 momentti ja

muutetaan 28 §:n 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 28 §:n 3 momentti laissa 1304/1994 ja 4 momentti laissa 805/1993, seuraavasti:

28 §

Korkotukilainat

Valtion maksaman korkotuen suuruus on neljä prosenttiyksikköä lainasta perittävästä vuotuisesta korosta. Lainansaajan on kuitenkin maksettava lainasta korkoa, jonka vähimmäismäärästä säädetään asetuksella. Laina-aikana maksettavan korkotuen kokonaisuus ei saa ylittää asetuksella säädettyä määrää lainoitettavan hankkeen tai kohteen tukikelpoisista kustannuksista. Korkotukea maksetaan myös yrityssaneerausta ja yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevan hakemuksen vireillä ollessa. Yrityssaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä vahvistettu taikka niihin rinnastettavassa järjestelyssä hyväksytty lainansaajan maksaman koron alentaminen ei vaikuta korkotuen määrään. Korkotukea ei makseta niiden lisäkustannusten osalta, jotka aiheutuvat ulkomaan valuutan määräisen luoton valuuttakurssien muutoksesta. Korkotuki maksetaan

valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetuista varoista.

Korkotuen muuttamisesta avustukseksi, korkotukilainojen ehtojen muuttamista koskevasta menettelystä ja perusteista, joiden nojalla korkotuki voidaan periä osaksi tai kokonaan takaisin lainansaajalta, säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1998.

Tätä lakia sovelletaan korkotukilainoihin, joita koskeva tukipäätös tehdään vuonna 1999 tai sen jälkeen. Yrityssaneeraukseen tai yksityishenkilön velkajärjestelyyn rinnastettavassa menettelyssä hyväksytyn lainansaajan koron alentamiseen sovelletaan kuitenkin tämän lain 28 §:n 3 momenttia.

Jos korkotukilaina on myönnetty tai korkotukilainaa koskeva tukipäätös on tehty ennen vuotta 1999, noudatetaan korkotukilainan koron, korkotuen ja muiden ehtojen osalta tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Laki

maaseutuelinkeinolain 28 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/1990) 28 §:n 5 momentti ja
muutetaan 28 §:n 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 28 §:n 3 momentti laissa 1304/1994 ja 4 momentti laissa 805/1993, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

28 §

Korkotukilainat

Valtion maksaman korkotuen suuruus on viisi prosenttiyksikköä lainasta perittävästä vuotuisesta korosta. Lainansaajan on kuitenkin maksettava lainasta vähintään asetuksella säädettävää korkoa. Korkotuen määrä voi yhteensä koko laina-aikana nousta enintään asetuksella säädettävään määrään hankkeen tai tuettavan kohteen koko määrästä. Korkotukea ei makseta ulkomaan valuutan määräisestä luotosta valuuttakurssien muutoksen aiheuttamien lisäkustannusten osalta. Sen sijaan korkotukea maksetaan myös yritysaneerausta tai yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevan hakemuksen vireillä ollessa. Jos yritysaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä on alennettu velan jäljellä olevaan laina-aikaan kohdistuvaa korkoa, korkotuen määrä lasketaan saneeraus- tai maksuohjelman vahvistamisen jälkeenkin velkakirjaehtojen mukaisesti ilman koron alennuksen vaikutusta. Korkotuki maksetaan valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetuista varoista.

Menettelystä korkotukilainojen luottoehtojen muuttamiseksi säädetään tarkemmin asetuksella.

Korkotuki voidaan periä osaksi tai kokonaan takaisin lainansaajalta asetuksessa tarkemmin säädettävien perusteiden.

Valtion maksaman korkotuen suuruus on neljä prosenttiyksikköä lainasta perittävästä vuotuisesta korosta. Lainansaajan on kuitenkin maksettava lainasta *korkoa, jonka vähimmäismäärästä säädetään asetuksella. Lainaa aikana maksettavan korkotuen kokonaisuus ei saa ylittää asetuksella säädettävää määrää lainoitettavan hankkeen tai kohteen tukikelpoisista kustannuksista. Korkotukea maksetaan myös yritysaneerausta ja yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevan hakemuksen vireillä ollessa. Yritysaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä vahvistettu taikka niihin rinnastettavassa järjestelyssä hyväksytty lainansaajan maksaman koron alentaminen ei vaikuta korkotuen määrään. Korkotukea ei makseta niiden lisäkustannusten osalta, jotka aiheutuvat ulkomaan valuutan määrisen luoton valuuttakurssien muutoksesta. Korkotuki maksetaan valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetuista varoista.*

Korkotuen muuttamisesta avustukseksi, korkotukilainojen ehtojen muuttamista koskevasta menettelystä ja perusteista, joiden nojalla korkotuki voidaan periä osaksi tai kokonaan takaisin lainansaajalta, säädetään tarkemmin asetuksella.

(5 mom. kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1998.

Tätä lakia sovelletaan korkotukilainoihin, joita koskeva tukipäätös tehdään vuonna 1999 tai sen jälkeen. Yrityssaneeraukseen tai yksityishenkilön velkajärjestelyyn rinnastettavassa menettelyssä hyväksytyn lainansaaajan koron alentamiseen sovelletaan kuitenkin tämän lain 28 §:n 3 momenttia.

Jos korkotukilaina on myönnetty tai korkotukilainaa koskeva tukipäätös on tehty ennen vuotta 1999, noudatetaan korkotukilainan koron, korkotuen ja muiden ehtojen osalta tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja.
